

2012?

Τα τελευταία χρόνια έχει εξαπλωθεί παντού μια περίτεχνη νεομυθολογία, σε όλον τον κόσμο, σχεικά με τη χρονολογία 2012. Μιλάει για τη Συντέλεια του Κόσμου, την άφιξη εξωγήινων, τη μετάλλαξη του ανθρώπου, παγκόσμιες καταστροφές, για κάποιες «αρχαίες προφητείες των Μάγιας», κ.ά. Ο Πανιελής Γιαννουλάκης ρίχνει φως σε συτίνη τη σκοτεινή υπόθεση, δηγείται από πού ξεκίνησαν όλα και πώς εξελίχθηκαν, ζεκαθαρίζει ποια είναι η αλήθεια που κρύβεται μέσα σε συτίνη τη νεομυθολογία, φέρνει στο φως πολλές σύγνωστες λεπτομέρειες, και προσπαθεί να κατανοήσει τι ακριβώς θα συμβεί το 2012...

ΟΙ ΚΡΑΥΓΕΣ ΣΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ολα ξεκίνησαν ένα βροχερό δειλινό στη Δρέσδη της Γερμανίας, όταν ο λόγιος Ernst Forstemann εισιμαζόταν να ξενυχτήσει για μια ακόμη φορά, μελετώντας το *Dresden Codex*, τον λεγόμενο «Κώδικα της Δρέσδης», ένα από τα λιγοστά διασωθέντα αρχαία κείμενα των Μάγιας.

Αυτό το κείμενο, που ονομάστηκε *Dresden Codex* από την πόλη στην οποία φυλάσσεται, στη βιβλιοθήκη της Δρέσδης, ήταν ένα εξαιρετικά παράξενο βιβλίο γεμάτο μυστηριώδην ιερογλυφικά, που κανέις δεν μπορούσε να αποκρυπογραφήσει μέχρι το 1880. Αυτό προσπαθούσε να κάνει ο Forstemann εκείνη τη χρονιά, ξενυχτώντας ξανά και ξανά στη μεγάλη βιβλιοθήκη: να αποκωδικοποιήσει αυτές τις γραφές των Μάγιας, γνωρίζοντας ότι έκρυψαν μεγάλα μυστικά. Δεν έρουμε τι ακριβώς έγινε εκείνη τη δειλινό στην αίθουσα B-14 της βιβλιοθήκης, τη ήταν αυτό που ξαφνικά οδήγησε τον Forstemann σε μια από τις μεγαλύτερες ανακαλύψεις του αιώνα του, ούτε οι βιβλιοθηκάριοι μπορούσαν να καταλάβουν τη ήταν εκείνες οι κραυγές ενθουσιασμού που

ξαφνικά ξέσπασαν στην αίθουσα και στηνίχνοσαν σε όλους τους διαδρόμους της σιωπηλής βιβλιοθήκης. Το αδύνατον είχε γίνει εφικτό: ο Forstemann είχε σπάσει τον κώδικα των Μάγιας... Διαβάζοντας τα ιερογλυφικά, ο Γερμανός λόγιος ανακάλυψε ότι το *Codex* περιείχε λεπτομερέστατους αστρολογικούς πίνακες, οι οποίοι υπολόγιζαν ότι ο χρόνος είχε 365,420 ημέρες, καταθέτοντας ένα πηρολόγιο που ήταν πολύ πιο ακριβές από το πηρολόγιο το οποίο χρησιμοποιούμε σήμερα! Οι πίνακες αυτοί χρησιμοποιούνταν αποκλειστικά από τους αστρονόμους των Μάγιας, οι οποίοι μπορούσαν έτσι να προβλέψουν τα πλιοστάσια και τις ισημερίες, την πορεία των πλανητών στο πλαστό μας σύστημα, τους κύκλους του Ήρω και της Αφροδίτης, και πάρα πολλά άλλα ουράνια φαινόμενα...

Η αποκωδικοποίηση εκείνου του δειλινού, οδήγησε σε μια πτώσια αλυσιδωτή αντίδραση, που δημιούργησε μια πορεία συμβάντων σε όλη την Ευρώπη και την Κεντρική Αμερική, κατά την οποία πολλοί άλλοι ακαδημαϊκοί, χρησιμοποιώντας τις αποκωδικοποιήσεις του Forstemann, κατάφεραν να μεταφράσουν πολλές από τις αριέτρητες μυστηριώδεις επιγραφές που βρισκόντουσαν πάνω σε αρχαία κτίρια, πλάκες, τύμπους, πυραμίδες, τεχνουργήματα και αντικείμενα των Μάγιας. Ξαφνικά, κατάλαβαν ότι κάποια από τα παράξενα κτήρια του καρένου αυτού αμερικανικού πολιτισμού, ήταν αστερο-

σκοπεία! Και έλυσαν πολλά μυστήρια που ανιστέκονταν στη λύση τους για τουλάχιστον τέσσερις αιώνες, καταλαβαίνοντας επιτέλους πάρα πολλά για τον αινιγματικό πολιτισμό των Μάγιας. (Η μεγαλύτερη ανακάλυψη από όλες, ήταν η συνειδητοποίηση ότι επρόκειτο για έναν ανώτερο πολιτισμό, με αναπτυγμένες γνώσεις και τεχνολογία, αισιόδιαστο με τις ως τότε πεποιθήσεις μας για την κατάσταση της εποχής του και για το ανεξήνιαστο παρελθόν του *Nέου Κόσμου*).

Άλλες πληροφορίες που έχουμε ως σήμερα, προέρχονται από έναν-δύο ακόμη αρχαίους Κώδικες, αλλά κυρίως από τα θρυλικά αινιγματικά βιβλία *Popol Vuh* και *Chilam Balam*, που όμως είχαν γραφτεί μετά την άφιξη των Ισπανών στις περιοχές των Μάγιας. Οι γνώσεις που ξεπήδησαν από όλα αυτά τα κείμενα και τις επιγραφές, σε συνδυασμό με την ανακάλυψη όλων εκείνων των μυστηριακών πυραμίδων, αποδεικνύουν ότι οι Μάγιας είχαν διανόση που θα μπορούσε κάλλιστα να ανταγωνιστεί εκείνες των Ελλήνων και των Αιγυπτίων...

Σήμερα γνωρίζουμε ότι ένας άνθρωπος του Μεσαίωνα, είχε στείλει ένα μήνυμα μέσα στον χρόνο, το οποίο μελετούσε εκείνες τις νύχτες ο Ernst Forstemann στη βιβλιοθήκη της Δρέσδης. Ένα κείμενο που περιείχε σημαντικά κλειδιά που τελικά χρησιμοποιήθηκαν στο σπάσιμο του μεγάλου κώδικα...

ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ ΚΑΙ Ο ΤΡΟΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Πίσω στον χρόνο, ο Ισπανός Φραγκισκανός επίσκοπος Diego de Landa, επισκέφτηκε το Μεξικό γύρω στο 1560, για να επισκοπεύσει τις εξελίξεις σε εκείνες τις περιοχές, που είχαν προκληθεί από την ισπανική κατάκτηση και τον απο-

ντήσει ποτέ στη ζωή του. Είχε μπροστά του έναν πολιτισμό ο οποίος λάτρευε άγνωστα τέρατα, θεούς από το διάστημα, είχε εξωφρενικά παράξενες τελετουργικές πρακτικές, δαιμονολογικές πεποιθήσεις, τυραννικό –έως παρανοϊκό– ιερατείο, και εκτελούσε τις πιο αιματηρές ανθρωποθυσίες.

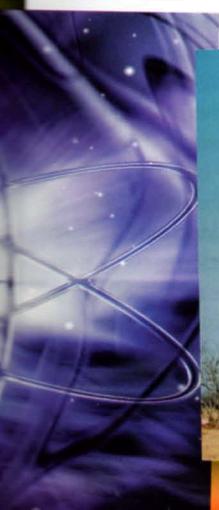
Τον Ιούλιο του 1562, ο τρομοκρατημένος Χριστιανός Diego de Landa μπήκε σε ένα τεράστιο σκοτεινό σπήλαιο, μέσα στο οποίο έστεκαν πέντε χιλιάδες μυστηριώδη σγάλματα των Μάγιας. Στο σπήλαιο εκείνο ανακάλυψε τόσα πολλά ίχνα συθρωποθυσιών και ανοσουργυμάτων, που, απδισμένος και τρομαγμένος, αποφάσισε τελεσίδικα ότι ο πολιτισμός των Μάγιας ήταν δαιμονικός, ήταν ένας πολιτισμός που λάτρευε τον διάβολο και τους δαίμονες, και ότι ο de Landa είχε ως αποστολή του να καταστρέψει όλους αυτούς τους τρόμους, τις βλασφημίες και τα ανοσουργήματα, να εκκαθαρίσει τα ίχνα των δαιμόνων και τα πειστήρια που άφοσαν πίσω οι λάτρεις τους. Έτσι, γ' αρχή, διέταξε

την πλήρη καταστροφή των πέντε χιλιάδων ανεκτίμητων αρχαίων σγαλμάτων εκείνου του σπηλαίου, καθώς και όλων των επιγραφών και αντικειμένων που περιείχε. Σήμερα, όχι μόνο δεν έφερουμε τι ήταν όλα αυτά που υπήρχαν εκεί, αλλά δεν γνωρίζουμε ούτε καν την τοποθεσία εκείνου του σπηλαίου. Αργότερα, άρχισε να καταστρέφει και άλλα δαιμονικά μνημεία των Μάγιας, κτίρια, στήλες, τύμβους, και όλα εκείνα που ο ίδιος έκρινε ότι ήταν διαβολικά.

Ο de Landa, έπειτα, αποφάσισε ότι και όλα τα αμέτρητα βιβλία και οι Κώδικες των Μάγιας, ήταν έργα του διαβόλου, και φρόντισε να καούν όλα όσα είχαν ανακαλύψει οι Ισπανοί. Από τότε, μονάχα τρία βιβλία των Μάγιας σώζονται, (και ένα από αυτά είναι ο Κώδικας της Δρέσδης στον οποίο αναφερθήκαμε παραπάνω). Έτσι, το μεγαλύτερο μέρος της γνώσης και της ιστορίας των Μάγιας, χάθηκε για πάντα...

Υπάρχει, όμως, ένα παράδοξο στην ιστορία του Diego de Landa. Ο ίδιος ήταν ένας πολύ μορφωμένος άνθρωπος, λόγιος οσφός, μυημένος χριστιανός μυστικιστής, αρχαιοδίφης και ιστοριογράφος. Αυτές ήταν οι βασικές του ιδιότητες, τις οποίες τις έχει ξεχάσει η Ιστορία, που τον καταδίκασε για τις σδικαιολόγησης πράξεις του. Γιατί, άραγε, ένας τέτοιος άνθρωπος να καταστρέψει ολοσχερώς τα περισσότερα από τα σημαντικά ίχνη ενός ανώτε-

ρου χαρένου πολύτιμού; Τι ήταν αυτό που θέλησε να σποκρύψει από την υπόλοιπη συνθρωπότητα ο τρομοκρατημένος επίσκοπος του Γιουκατάν; Το παράδοξο είναι ότι οφείλουμε στον de Landa, τις περισσότερες από τις γνώσεις μας για την ζωή, την επιστήμη, τις παραδόσεις και τη θρησκεία των Μάγιας. Πηγή μας είναι το πολύτιμο έργο του *Relación de las cosas de Yucatan* (1566), το οποίο παραμένει μέχρι σήμερα το πιο κλασσικό κείμενο για τον πολύτιμο των Μάγιας.

Ακόμη πιο παράξενο είναι το ότι, ακόμη και αυτό το έργο του de Landa, από το 1566 που γράφτηκε, δεν τυπώθηκε παρά μόνο το 1864, τρεις αιώνες αργότερα! Γιατί, άραγε, κάποιοι κρατούσαν μυστικό από την υπόλοιπη συνθρωπότητα το τόσο σημαντικό αυτό έργο και δεν το τύπωναν;

Λοιπόν, το έργο αυτό, μεταξύ άλλων, περιείχε ένα φωνητικό αλφάριθμο των Μάγιας, το οποίο είχε μελετήσει ο de Landa –και με το οποίο ίσως ήδη είχε αποκρυπογραφήσει κάποια σημαντικά κείμενα των Μάγιας, κάτι που, κατά τη γνώμη μου, είναι βέβαιο– αλλά ήταν εξαιρετικά δύσκολο να μελετηθεί σωστά από τους ειδικούς διότι δεν υπήρχαν πια τα μνημεία και οι πηγές στις οποίες βασίστηκε.

Πιαρ' όλα αυτά, μερικά χρόνια αφότου τυπώθηκε, το βιβλίο του de Landa υπήρχε το βασικό βοήθημα του Ernst Forstemann στη βιβλιοθήκη της Δρέσδης, στον αγώνα του για την αποκωδικοποίηση του *Dresden Codex*. Μέσα στο βιβλίο αυτό, ο Forstemann ανακάλυψε ένα μήνυμα που ταξίδεψε μέσα στον χρόνο μόνο και μόνο για να τον βοηθήσει στον αγώνα του: αυτό το μυστηριώδες φωνητικό αλφάριθμο, που δεν υπήρχε ποτέθενά αλλού.

Εκείνο το δειλινό στη βιβλιοθήκη, ο Forstemann είχε σανακαλύψει με ποιον τρόπο συνδέοταν αυτό το φωνητικό αλφάριθμο με τα ιερογλυφικά των Μάγιας, με αποτέλεσμα να τα αποκωδικοποιήσει, και να ξεχυθεί στους διαδρόμους της βιβλιοθήκης η πώλη από τις κραυγές θριάμβου του...

Ο ίδιος άνθρωπος που είχε καταστρέψει τα πιο ανιγματικά ίχνη ενός χαρένου πολύτιμου, είχε κρύψει σε ένα βοήθημα και τη λύση στο πιο μεγάλο του αίνιγμα: τη μυστική Γλώσσα των Άστρων και του Χρόνου.

και τη βόρειο Ονδούρα, και στέπησαν έναν πολύτιμο που –όπως υπολογίζουμε – άκμασε σανάμεσα στον 1ο π.Χ. ή στον 1ο μ.Χ. αιώνα και στον 9ο ή 10ο αιώνα μ.Χ., ενώ μέχρι το 1100 ή 1200 μ.Χ. η κοινωνία τους είχε καταρρεύσει, για λόγους που μας είναι τελείως άγνωστοι, και ο πολύτιμος τους εξαφανίστηκε. Όταν οι Ισπανοί Κονκισταδόρες αφίχθηκαν σε εκείνες τις περιοχές στα τέλη του 15ου αιώνα μ.Χ., βρήκαν κάποιους απόγονους των Μάγιας να κατοικούν ακόμη εκεί, οι οποίοι μιλούσαν ακόμη τη γλώσσα των Μάγιας αλλά είχαν πλήρη σγνοία για τις θαυμαστές πολιτείες και τον πολύτιμο που οι πρόγονοί τους είχαν δημιουργήσει.

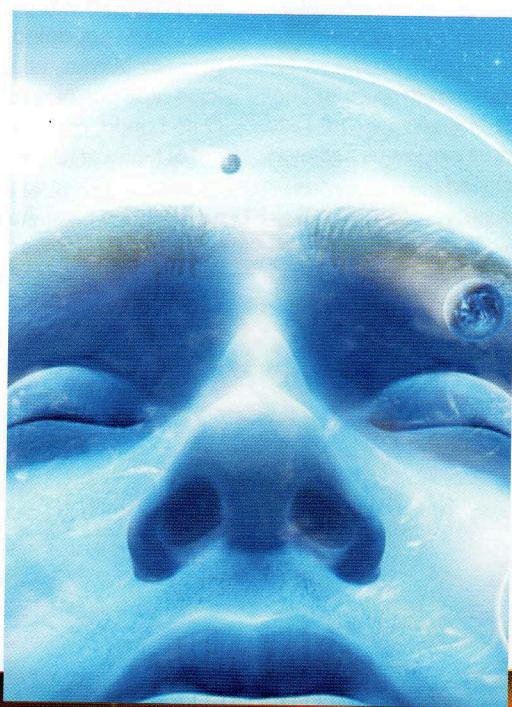
Όλα αυτά ήταν ένα μυστήριο, το οποίο μεγάλωσε ακόμη περισσότερο όταν, κατά τον 18ο αιώνα, οι εξερευνητές που διείσδυσαν στις ζούγκλες της Γουατεμάλας ανακάλυψαν τεράστιες πλατείες, πανύψηλους μονολίθους, παράξενους ναούς και, τελικά, κλιμακωτές πυραμίδες, όλα τους διακοσμημένα με παράξενα ανάγλυφα, αγάλματα, εικόνες και ιερογλυφικά. Οι αρχαίοι Μάγιας διατηρούσαν ιστορικά αρχεία, χρονικοποιώντας μια γραφή που συνδύαζε ιδεο-

γραμματικά και φωνητικά στοιχεία. Τα λιγοστά κείμενα που έχουν απομείνει, διηγούνται κάποιες θρησκευτικές αντιλήψεις και κάποια πολιτικά συμβάντα, και καταγράφουν τις ημερολογιακές και αστρονομικές γνώσεις των Μάγιας.

Η ζωή των Μάγιας περιστρέφοταν γύρω από τον Χρόνο και τα ιερατικά τους ημερολόγια. Θα έλεγε κανένας ότι ήταν ένας πολύτιμος που διατηρούσε μια έμμονη ιδέα με τον Χρόνο. Οι χρονο-ιερείς κατείχαν τις απόκρυφες γνώσεις των ιερών ημερολογίων, οι

άνθρωποι τους συμβουλεύονταν σε πολιτικά, αγροτικά, πολεμικά και θρησκευτικά ζητήματα, και οι σδημίες που τους έδιναν προέκυπταν από τους υπολογισμούς που έκαναν στα ιερά ημερολόγιά τους. (Ο Χρόνος ήταν τόσο σημαντικός για τους τους ανθρώπους, που ονόμαζαν τα παιδιά τους με την ημερομνία στην οποία είχαν γεννηθεί!)

Οι Μάγιας χρησιμοποιούσαν για αριθμούς, τρία μόνο σύμβολα: ένα σύμβολο που μοιάζει με κοκκύλι, που ήταν το μηδέν (κατά την αρχαιότητα, το αριθμητικό σύμβολο μηδέν ήταν μια πολύ αναπτυγμένη ιδέα, την οποία δεν την είχαν ούτε οι αρχαίοι Έλληνες στα μαθηματικά τους, ενώ οι Ρωμαίοι ούτε καν την γνώριζαν, το ίδιο και οι Αιγύπιοι), μια τελεία, που ήταν το ένα, και μια παύλα, που αναπαριστούσε την πε-

Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΚΑΙ ΟΙ ΧΡΟΝΟΤΑΞΙΔΙΩΤΕΣ

O Μάγιας (Maya) κατοικούσαν σε μια περιοχή που περιελάμβανε το σημερινό νότιο Μεξικό, τη Γουατεμάλα, το Μπελίζ, ίσως

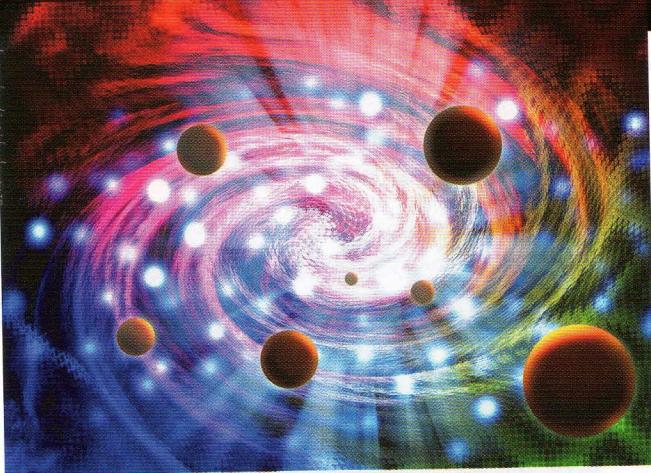
ντάδα. Για παράδειγμα, ο αριθμός δώδεκα ήταν: δύο τελείες και δύο παύλες (δηλαδή δύο μονάδες και δύο πεντάδες).

Είχαν πολλών ειδών ημερολόγια (15-20), το καθένα για διαφορετική χρήση, αλλά γενικά υπολόγιζαν το πέρασμα του χρόνου με τρεις χρονικούς κύκλους που λειτουργούσαν παράλληλα (είκαν, δηλαδή, τριάντα ειδών χρόνου!). Οι ημερολογιακές τεχνικές των Μάγιας είναι εξαιρετικά πολύπλοκες για να εξηγηθούν εδώ, αλλά μπορούμε να πούμε ότι στην ουσία αποτελούσαν μια «γλώσσα του χρόνου».

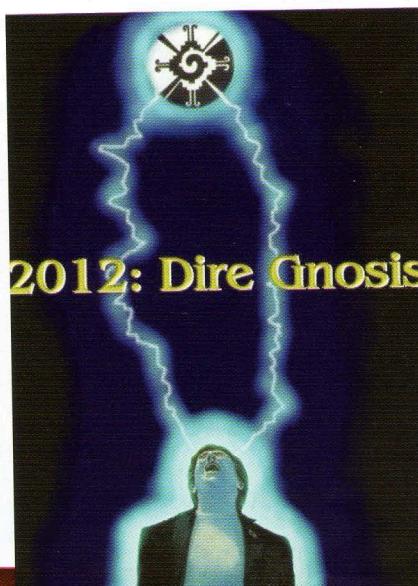
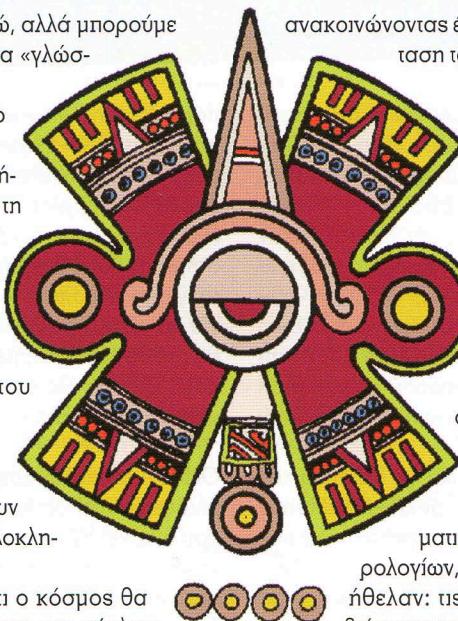
Τα πιο σημαντικά ιερά ημερολόγια ήταν το *Tzolk'in*, που ολοκλήρωνε τον κύκλο του σε 260 ημέρες, και το *Haab*, που ολοκλήρωνε τον κύκλο του σε 365 ημέρες. Με τη χρήση αυτού του τελευταίου, οι ιερείς πίστευαν ότι μπορούσαν να προβλέψουν τα εποικιακά και τα σεληνιακά και πλιακά συμβάντα που θα εμφανίζονταν περίπου τις ίδιες ημέρες κάθε χρόνο, ξανά και ξανά. Οι χρόνοι τού *Tzolk'in* και του *Haab*, έτρεχαν παράλληλα, σαν δυο εφαπτόμενοι κύκλοι ή σαν δύο χρονογρανάζια, αλλά, πάρ' όλα συτά, κάθε 52 χρόνια οι δύο χρονικοί κύκλοι συμπίπουν (δηλαδή κάθε 18.980 ημέρες), σε μια «ολοκληρωμένη» ημερομηνία.

Αναμενόταν από όλους τους Μάγιας ότι ο κόσμος θα έφτανε στο τέλος του κατά την ολοκλήρωση του κύκλου των 52 χρόνων.

Έτσι, στην κοιλάδα του Μεξικού, στην αναμενόμενη ημερομηνία όλες οι φωτιές έσβηναν, οι έγκυες γυναίκες κλειδώνονταν στα σπίτια για να μη μεταμορφωθούν σε άγρια θηρία, τα παιδιά έπρεπε να μείνουν ξύπνια για να μην μεταμορφωθούν σε ποντίκια, και όλα τα πήλινα σκεύη έσπαζαν, στην προετοιμασία για το τέλος του κόσμου. Όμως, για την περίπτωση που οι θεοί αποφάσιζαν να παραχωρήσουν στον άνθρωπο άλλα 52 χρόνια, γινόταν μια νυκτερινή τελετουργία κατά την οποία ο πληθυσμός ακολουθούσε τους ιερείς του μέσα στο σκοιάδι, σε ένα ιερό μονοπάτι που οδηγούσε στην κορυφή ενός σβησμένου ηφαίστειου, που σήμερα είναι γνωστό ως ο «Λόφος των Αστρων», ο λόφος πάνω από το Ιχταραίαρα. Εκεί, με όλα τα βλέμματα στραμμένα προς τα άστρα, όλοι τους περίμεναν το πέρασμα του αστερισμού των Πλειάδων από το κέντρο του στερεού ματιού, κίνηση που θα ανακοίνωνε τη συνέχιση του κόσμου για άλλα 52 χρόνια.

ανακοινώνοντας έτοι την ανανέωση του κύκλου και την παράταση του χρόνου του κόσμου...

Τα ημερολόγια των Μάγιας, όπως φαίνεται, πρέπει να κατάγονται –ή να επηρεάστηκαν– από εκείνα των προκατόχων τους, των Ολμέκων, που ο πολυτισμός τους ήταν τουλάχιστον 3.000 ετών.

Τα ημερολόγια των Μάγιας αποτελούσαν έναν μπλανισμό ακριβείας, σκηματίζοντας χρονικούς κύκλους μέσα σε κύκλους μέσα σε κύκλους. Και λειτουργούσαν μεταξύ τους ως αρμονικοί ισορροπητές, συνδέοντας και ρυθμίζοντας τις εποχές, τις Γης, τις σεληνιακές φάσεις και εποχές, τις πλιακές και γαλαξιακές εποχές, με έναν αισθητικά απλό και λεπτεπίλεπτο μαθηματικό τρόπο. Και, με τη χρήση αυτών των ημερολογίων, μπορούσαν να υπολογίσουν τα πάντα, ό,τι ήθελαν: τις ισημερίες, τα πλιοστάσια, τις εποχές, τη διάρκεια της κάθε ημέρας, τις αγροτικές καλλιέργειες, τους έμμηνους κύκλους των γυναικών, την κυοφορία, τις σταυρικά-θευτικές και αρντηγικές επιρροές, τις κατάλληλες εποχές για οιδήποτε, τον μέσο όρο ζωής, και πολλά άλλα, συχνά ακόμη και τις φυσικές καταστροφές.

Οι μυημένοι ανάμεσα στους Μάγιας γνώριζαν τα πάντα για έναν περίτεχνο «χρονολογικό μυστικισμό». Μιλούσαν τη Γλώσσα του Χρόνου. Παρακολουθώντας συνειδητά τους κύκλους του Χρόνου, μπορεί να ήταν –όπως εμείς– δέσμιοι του γραμμικού χρόνου και να πορεύονται σε έναν μονόδρομο από το παρελθόν προς το μέλλον, αλλά, έχοντας πλήρη εποπτεία της λειτουργίας του μπλανισμού του Χρόνου, είχαν τη δυνατότητα να κάνουν συνειδητά άλματα στον Χρόνο μέσα από τους υπολογισμούς τους και χρησιμοποιώντας τα ημερολόγιά τους ως χρονο-πύλες. Είχαν τη γνώση ότι τα όντα του κόσμου μας έκασταν τη φυσική δυνατότητα να καθαλούν τους κύκλους του Χρόνου, του φωτός και της ενέργειας, δηλαδή ότι

έκασταν τη δυνατότητα του ταξιδιού στον χρόνο. Άλλα, εκείνοι οι συγκεκριμένοι Μάγιας πρέπει να ήταν –κατά κάποιον τρόπο ή και κυριολεκτικά– Χρονοταξιδιώτες. Επίσης, ο Κοσμικός Μάγιας ήταν ότι η παρούσα γραμμική ροή του Χρόνου θα μετασχηματιστεί με περισσότερες διαστάσεις, και δεν θα είναι πλέον περιορισμένη στον γραμμικό Χρόνο στη Γη για πολύ ακόμη...

2012: Ο ΑΓΓΕΛΙΑΦΟΡΟΣ ΤΩΝ ΑΣΤΡΩΝ

Eκείνες τις νύχτες στη βιβλιοθήκη της Δρέσδης τού 1880, ο Forstemann –έπει-

τα από αμετρητούς υπολογισμούς– σημείωσε μια παράξενη επισήμανση. Για λόγους που δεν μπορούσε να κατανοήσει, το μεγάλο ημερολόγιο των Μάγιας –σύμφωνα με τη δική μας μέτρηση του χρόνου– τελειώνει το 2012 μ.Χ..

Για ποιον λόγο κάποιοι ανθρώποι, ας πούμε, του 300 μ.Χ., είχαν υπολογίσει ημερολογιακά και αστρολογικά τα πάντα μέχρι το 2012 μ.Χ.; Και για ποιον λόγο σταρτούσαν εκεί;

Το μεγάλο ημερολόγιο των Μάγιας αρχίζει –σύμφωνα με τη δική μας μέτρηση του χρόνου– στις 11 Αυγούστου του 3114 π.Χ. (!) και τελειώνει στις 21 Δεκεμβρίου 2012 μ.Χ.. Δηλαδή στην ακριβή ημερομηνία (και ώρα: 11.11' GMT, υπολογισμένη επίσης) του Χειμερινού Ήλιοστάσιου του 2012.

Το ημερολόγιο των Μάγιας αρχίζει, φανομενικά, με την αρχή του κόσμου κατ' αυτούς, (τότε που ήρθαν οι Θεοί στον κόσμο ή τότε που τον εγκατέλειψαν) και τελειώνει με το τέλος του κόσμου (ή τότε που θα έρθουν πάλι οι Θεοί). Έκ πρώτης όψεως, όπως και να το αναλύσεις, από την οπική των Μάγιας (την οπική των πιο ειδικευμένων «χρονολόγων» της ανθρωπότητας), το ημερολόγιό τους αρχίζει με την «αρχή του Χρόνου» και τελειώνει με το «τέλος του Χρόνου».

Εξαιτίας της μετάπτωσης των Ισημεριών, που προκαλείται από την ταλάντωση της Γης, η οποία διαρκεί σχεδόν 26.000 χρόνια (25.627, για την ακρίβεια), το φανομενικό σημείο της ανατολής του ήλιου στο Χειμερινό Ήλιοστάσιο κινείται αργά και σταθερά προς το κέντρο του Γαλαξία μας.

(Το zήτημα της μετάπτωσης μπορεί να κατανοθεί εύκολα με το σπλό παράδειγμα μιας σβούρας που στροβιλίζεται. Έπειτα από πολλές περιστροφές, η κορυφή της σβούρας θα αρχίσει να σταδίνεται και να καταδίνεται συνεχώς. Το ίδιο συμβαίνει και με τη Γη αλλά πολύ πιο αργά και σε μια τεράστια περίοδο χρόνου. Μια ολοκληρωμένη σταδίνηση και κατάδυση αποιείται τον κύκλο της μετάπτωσης.)

Οι Μάγιας είχαν παρατηρήσει τη σχετική ολίσθηση των θέσεων των άστρων στον νυχτερινό ουρανό, σε μεγάλες περιόδους

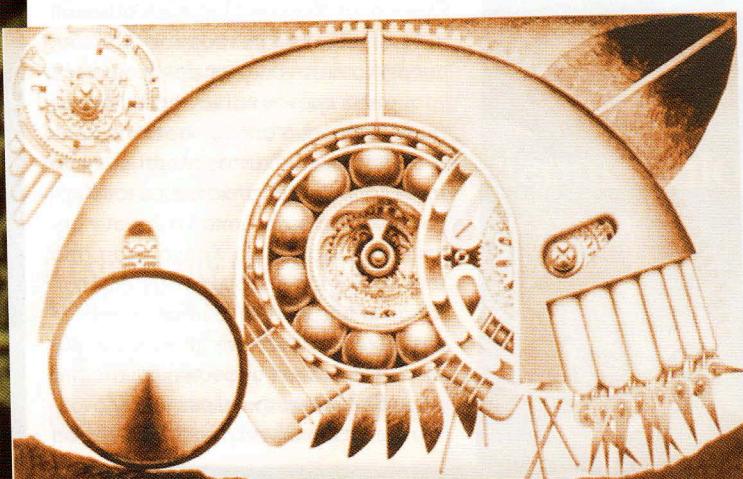
παρατήρησης, γεγονός που υποδεικνύει τη μετάπτωση, κι έτσι μπόρεσαν να υπολογίσουν το επερχόμενο φανόμενο: Το 2012 θα συμβεί κάτι, που τελευταία φορά συνέβη πριν από 26.000 χρόνια. Στις 21 Δεκεμβρίου 2012 και ώρα 11.11' (GMT), στο Χειμερινό Ήλιοστάσιο, το επίπεδο (αστρονομικά) του ηλιακού μας συστήματος θα ευθυγραμμιστεί με συτό του Γαλαξία μας. Πρόκειται για το κλείσιμο ενός κύκλου που χρειάστηκε 26.000 χρόνια για να ολοκληρωθεί. (Κάποιοι ειδικοί σημειώνουν ότι την ίδια συγκήν θα ευθυγραμμιστούν και άλλοι δύο γαλαξίες με τον δικό μας.) Ένα μεγάλο κοσμικό γεγονός... Ένα προδιαγεγραμμένο κοσμικό μονοπάτι...

Οι Μάγιας υπολογίζαν τον χρόνο (σωστά σε σχέση με αστρονομικούς όρους) σε Χρονο-Κύκλους. Υπάρχει ο «μικρο-κύκλος» που διαρκεί 52 χρόνια (όπως το διηγήθηκα παραπάνω), ο «μεγα-κύκλος» που διαρκεί 5.125 χρόνια (3114 π.Χ. έως 2012 μ.Χ.), και ο «γιγα-κύκλος» που διαρκεί περίπου 26.000 χρόνια.

Το παράδεινο είναι ότι στις 21 Δεκεμβρίου 2012, 11.11', κλείνουν ταυτόχρονα και οι τρεις κύκλοι! Είναι το τέλος του τελευταίου κύκλου των 52 ετών, το τέλος των 5.125 ετών (1.872.000 ημέρες, δηλαδή το 1/5 του «γιγα-κύκλου») και το τέλος των 26.000 ετών... Και αποτελεί και την ολοκλήρωση του μεγάλου κύκλου της μετάπτωσης των Ισημεριών.

Όλοι αυτοί οι χρονο-κύκλοι ολοκληρώνονται και κλείνουν (τονίζω δενά ότι οι Μάγιας ήταν απόλυτα σωστοί αστρονομικά και χρονολογικά, σε σημείο αξιοθαύμαστο και άριστο απορίας –ένα σαναπάντυπο μυστήριο), έχουμε δηλαδή το «τέλος του Χρόνου». Στην πραγματικότητα, αν ονομάσσουμε τον «γιγα-κύκλο» (και τους υπόλοιπους ορμόκεντρους κύκλους του) «κοσμική εποχή», έχουμε τη μεγάλη εναλλαγή κοσμικών εποχών, το τέλος μιας εποχής του κόσμου και την αρχή μιας νέας εποχής του κόσμου. Προσέξτε: Στην πραγματικότητα, συντή είναι το «Νέα Εποχή» (New Age) για την οποία όλοι μιλούν, χωρίς όμως να τα ξέρουν όλα συτά...

Επίσης, για πρώτη φορά, στις 21/12/2012, «τα άστρα θα είναι στη σωστή τους θέση» («when the stars are right» όπως έλεγε ο συγγραφέας και ερασιτέχνης αστρονόμος X. Φ. Λάζκραφτ)... Οι Μάγιας, παρατηρώντας τα άστρα, είχαν δει τον «Αγγελιαφόρο των Άστρων» να πλησιάζει αργά και σταθερά. Και στην επίμαχη ημερομηνία, ο αγγελιαφόρος

Θα είναι εδώ. Ποιο θα είναι το άγγελμά του;...

Πισ παράδειγμα, συτίν τη συγμή, η θέση του Χειμερινού Ήλιοστασίου δείχνει προς τον αστερισμό του Τοξότη. Πριν από 2.000 χρόνια ήταν στον Αιγάκερω. Δηλαδή, από τότε υπήρξε μετάπτωση (κλονίστηκε ο γήινος άξονας περιστροφής) προς τα πίσω, σκεδόν ένα ολόκληρο ζώδιο...

Απ' όσο ξέρουμε, ο αρχαίος Έλληνας αστρονόμος Ιππαρχος ήταν ο πρώτος που «ανακάλυψε» τις μεταπτώσεις γύρω στο 128 π.Χ.

(και ακόμη κι αυτός, για να το επιτύχει, σύγκρινε τις παρατηρήσεις του με στοιχεία που με μεγάλη δυσκολία συγκέντρωσε από καταγραφές μόνο 170 χρόνια πριν από την εποχή του. Αναλογιστείτε τους Μάγιας που το είχαν υπολογίσει με χιλιάδες χρόνια). Αναλογιστείτε –κάτι που, παραδόξως, δεν το ξέρει σχεδόν κανείς, και στοιχηματίζω ότι πολλοί το μαθαίνετε για πρώτη φορά– ότι για να παρατηρήσεις τις κινήσεις των άστρων και κατ' επέκταση τη μετάπτωση, και να την παρακολουθήσεις, με περιορισμένα μέσα, έπρεπε να σκολουθήσεις μια αρχαία τεχνική: Να στήσεις έναν μονόλιθο (ένα μενίρ) που ν κορυφή του να μαρκάρει τη θέση στον ουρανό, και να μαρκάρεις και ένα σημείο όπου θα στέκεσαι και θα κοιτάς τον μονόλιθο (ή την «πύλη» ανάμεσα σε δυο μονόλιθους) σε μια προδιαγεγραμμένη ώρα. Αργότερα, θα στήσεις έναν μονόλιθο λίγο πιο πέρα, και έπειτα έναν άλλο λίγο πιο πέρα, κ.ο.κ. (όπως οι αρχαίοι «λεωφόροι» των μονόλιθων στη Γαλλία και αλλού, ως τελικό αποτέλεσμα), ή, ακόμη καλύτερα, για να εξομοιώσεις και τους αστρικούς κύκλους του Χρόνου, θα στήσεις έναν κύκλο από τέσσιους μονόλιθους (όπως, π.χ., το Stonehenge), ακόμη καλύτερα και με άλλους ομόκεντρους κύκλους μέσα του... Αναλογιστείτε, όμως, τους Μάγιας που είχαν σχεδόν κανονικά αστεροσκοπεία...

Και το ερώτημα παραμένει: γιατί στοι οι αρχαίοι αστρονόμοι να διάλεξαν μια ημερομηνία 2.000 ετών μπροστά στον χρόνο, και, τελικά, πώς σημείωσαν με τέτοια ακρίβεια στο το μελλοντικό Χειμερινό Ήλιοστασίο; Με τα λίγα που είπαμε μέχρι εδώ (αλλά και με πολλά άλλα που δεν είπαμε λόγω περιορισμένου χώρου), είναι φανερό ότι ανίχνευσαν τη μετάπτωση της Γης.

Γιατί την ανίχνευαν; Διότι ανίχνευαν κάποιο σημαντικότατο επερχόμενο γεγονός που θα συνέβαινε με την ολοκλήρωση του κύκλου

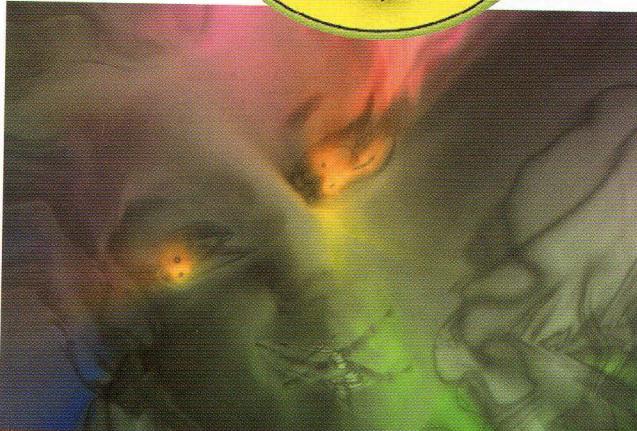
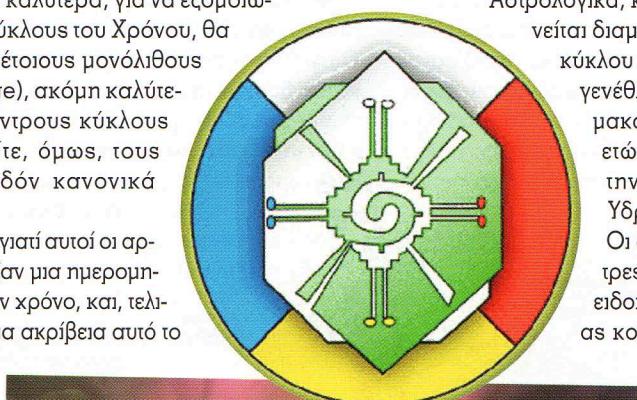
της μετάπτωσης. Αυτή, λοιπόν, είναι η –ακόμη– άγνωστη προφητεία των Μάγιας...

Όπως κι αν έχει κατά τα άλλα το πράγμα, στην επίμαχη ημερομηνία, ο ήλιος, η σελήνη, και όλοι οι πλανήτες εκτός από τον Δία, θα βρίσκονται στο ίδιο τιμήμα 180 μοιρών του ουρανού! Κάτι πολύ εξαιρετικά σπάνιο που δεν υπάρχει όμοιό του στη μνήμη της ανθρωπότητας. Η θέση του ήλιου μας θα συμπέσει με το ακριβές σημείο διατομής του Γαλαξία μας (στη μεγάλη «διασταύρωση») και

με το επίπεδο της Εκλειπυκής. (Το πεδίο της Εκλειπυκής είναι, ας πούμε, το μονοπάτι στο οποίο φαίνονται να ταξιδεύουν ο ήλιος, η σελήνη και οι πλανήτες στον ουρανό, από την Ανατολή προς τη Δύση. Διατέμενει τον Γαλαξία –The Milky Way– σε μια γωνία εξήντα μοιρών κοντά στον αστερισμό του Τοξότη.) Επίσης, στον ουράνιο χάρτη θα φαίνεται μια πρωτόγνωρη μεγάλη συστοιχία πλανητών, σε ευθυγράμμιση με τον γαλαξιακό ισημερινό. Ο «κοσμικός σταυρός» που σχηματίζεται από τη διατομή του Γαλαξία μας και του πεδίου της Εκλειπυκής, ονομαζόταν «Ιερό Δέντρο» από τους Μάγιας. Ο κορμός του δέντρου (το Axis Mundi) είναι ο Γαλαξίας, και το κεντρικό κλαδί είναι το πεδίο της Εκλειπυκής. Έτσι, μυθολογικά, ο πατέρας μας, ο ήλιος, στη μορφή πημερομηνία, ανατέλλει για να συνδεθεί με το κέντρο του Ιερού Δέντρου, του κοσμικού δέντρου, του «Δέντρου της Ζωής», δηλαδή με την Καρδιά του Γαλαξία. Αυτό δεν έχει ξανασυμβεί εδώ και 26.000 χρόνια!

Αστρολογικά, κατά τη διάρκεια ενός έτους, ο ήλιος κινείται διαμέσου των δώδεκα οίκων του ζωδιακού κύκλου (γι' αυτό και ένα ζώδιο αντιστοιχεί στα γενέθλιά μας). Ιδωμένο σε μεγαλύτερη κλίμακα, συτί του «γιγα-κύκλου» (των 26.000 ετών), αστρολογικά μετακινούμαστε από την εποχή των Ιχθύων στην εποχή του Υδροχόου.

Οι αρχαίες επιγραφές, οι σκαλισμένες πέτρες και τα ίδια τα άστρα στον ουρανό, μας ειδοποιούν ότι είμαστε στο κατώφλι μιας νέας κοσμικής εποχής. Αυτό είναι το μήνυμα του Αγγελιαφόρου των Άστρων...

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Ο λασ στά έχουν, κατά τη γνώμη μου, παραφρασμένα –και συνδυασμένα με ανυπολόγιστους μυστικισμούς– προκαλέσει την εκφορά πολλών τρομερών προγνώσεων και προφητιών στην Ιστορία της Γης. Πάντοτε είναι η ίδια προφητεία για τη «Συντέλεια», για το Τέλος του Κόσμου. Πρόκειται για μεγάλη παρε-

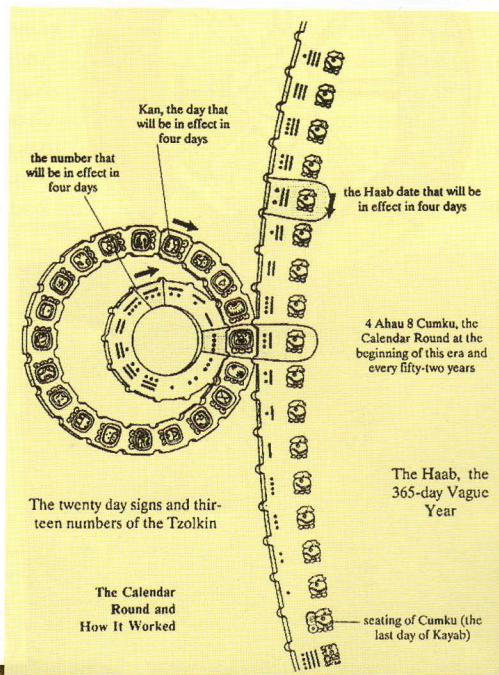
ξήγησην. Εννοούν το Τέλος του Χρόνου...

Αυτό που συμβαίνει τώρα, με απλά λόγια, είναι το εξής: Ο Χρόνος επιταχύνεται! Καταρρέει... Για χιλιάδες χρόνια, το λεγόμενο «Schumann Resonance» (ο «Συντονισμός Σούμαν»), ή, ας το πούμε έτσι, ο παλμός (ο σφυγμός, ο κτύπος της καρδιάς) της Γης, ήταν 7,83 κύκλους το δευτερόλεπτο (7,8Hz).

Όμως, από το 1980 και έπειτα, συνέστησε ο συντονισμός, αργά και σαθερά, ανεβαίνει.

Σήμερα είναι πάνω από 12 κύκλους το δευτερόλεπτο, (έχει συνεβεί στα 12,2Hz). Προσέξτε: Αυτό είναι ίσο περίπου με χρόνο 16 ώρες την ημέρα αντί των παλιών καλών 24 ωρών. Αυτό σημαίνει ότι τώρα 16 ώρες ισούνται με ένα εικοσιτετράωρο. Δηλαδή το 24ωρο δεν είναι πια μια ημέρα, αλλά στην ουσία η ημέρα είναι 16ωρη! Εμείς, όμως, μετράμε συνειδητικά την ημέρα με 24 ώρες, γι' αυτό ο Χρόνος περνάει γρηγορότερα!... Μπορούμε να το δούμε και με την εξής κοινική οπική: Εμείς, ή μάλλον: ο συνειδητή μας, η Συνείδηση του Ανθρώπου, έχει περάσει επίτι φορές από τον ίδιο δρόμο τα τελευταία δεκαέξι εκατομμύρια χρόνια. Κάθε ένας από τους «Κύκλους της Δημιουργίας» τρέχει είκοσι φορές γρηγορότερα από τον προηγούμενο. Το ίδιο ποσό Δημιουργίας έχει περάσει είκοσι φορές πιο στενά. Γ' αυτόν τον λόγο είναι που όλοι συμφωνούν ότι ο Χρόνος μοιάζει να πηγαίνει πιο γρήγορα, ότι δεν τους επαρκεί ένα εικοσιτετράωρο, ότι ο Χρόνος περνάει αρνεώς και έχουν πάγιε να τον συνειδητοποιούν. Δεν είναι μόνο ο Χρόνος, είναι η ίδια η Δημιουργία που επιταχύνεται....

Ο Χρόνος, σιγά-σιγά, ή μάλλον, όλο και πιο γρήγορα: τελειώνει. Κάποια σιγμή, στο όχι και τόσο μακρινό μέλλον, θα περνάει τόσο γρήγορα που δεν θα προλαβαίνει η συνείδηση μας να το ανιληφθεί σωστά. Δεν θα είμαστε πια συνδεδεμένοι σωστά με την πραγματικότητα. Δεν θα μπορούμε να αντεπεξέλθουμε. Θα είμαστε εκτός χρόνου...

Η ΨΥΧΕΔΕΛΙΑ ΚΑΙ Η ΣΥΝΤΕΛΕΙΑ

Πώς, όμως, άραγε, όλα τα παραπάνω περί του 2012 έφτιασαν να γνωστοποιούν με τους ποικίλους παραλλαγμένους τρόπους που οι πε-

ριοσσότεροι από εμάς ήδη ξέρουμε, και να καταλήξουν σε ένα σωρό νεομυθολογίες; Μέχρις εδώ, όπως θίχτηκαν τα πράγματα (κι αυτή δεν ήταν παρά μια συγκεντρωτική περίληψη τους με λιγοστά σχόλια), δεν είναι γνωστά παρά σε ελάχιστους πολύ ενημερωμένους ανθρώπους και σε ειδικούς. Πώς έφτιασε όλος ο κόσμος να συντητά, κάπως αρρόστα και αυτοσχέδια, για το 2012;

Και, ακόμη κι έτσι, γιατί δεν είναι ευρύτερα γνωστά τουλάχιστον από το 1880; Λοι-

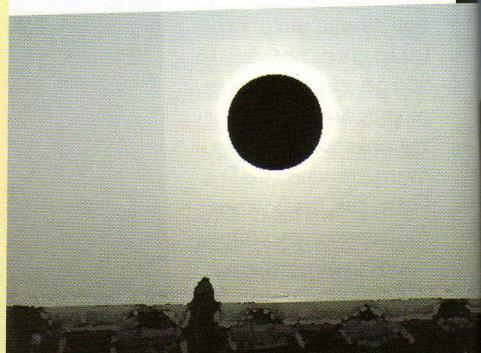
πόν, όλα –στη σύγχρονη φάση τους– ξεκίνησαν τη νεομυθολογία (που όπως είδαμε έχει αληθινές βάσεις) κάπως έτσι:

Το 1971, οι αδελφοί Terence και Dennis McKenna (ο Τέρενς ΜακΚένα είναι ο γνωστός συγγραφέας και «ψυχεδελικός» μελετητής), έπειτα από χρόνιους δισταγμούς, αποφάσισαν να κάνουν ένα επικίνδυνο ταξίδι: να εισχωρήσουν σε ένα πολύ απομακρυσμένο τημάτια της ζούγκλας του Αμαζονίου, για να ερευνήσουν κάποιες ενδιαφέρουσες φήμες ότι οι σαμάνοι των φυλών Ινδιάνων που κατοικούν εκεί, εφαρμόζουν τη μαγεία τους χρονιμοποιώντας ένα «βιολετί ψυχεδελικό υγρό», ένα είδος «εκτοπλάσματος» που διαχέεται από τα ανοιγ-

ματα του σώματος και από το δέρμα, έπειτα από την κατάποση ενός συμωμένου ποτού που είναι παρασιθησιογόνο, το οποίο αποκαλούν «Ayahuasca».

Όταν οι McKenna κατάφεραν να φτάσουν στον προορισμό τους και να δουν με τα μάτια τους τι συνέβαινε εκεί, κατέληξαν να κα-

ταναλώσουν και οι ίδιοι έναν συνδυασμό από «ιερά φυτά», ο οποίος περιείχε τα ίδια ενεργά συστατικά με την Ayahuasca (dimethyltryptamine, harmine, beta-carboline, κ.ά.), τα οποία, παραδόξως, είναι στενά συνδεδεμένα με τις φυσικές εκκρίσεις του αδένα της επίφυσης (ειδικά κατά τον προχωρημένο διαλογισμό). Έπειτα από

πολλά επεισόδια παρασθήσεων, τα δυο αδέλφια επέστρεψαν στην Η.Π.Α. για να μελετήσουν τα πράγματα που έμαθαν από τους Σαμάνους (οι Σαμάνοι τούς είπαν ότι τα φυτά... τους δίδαξαν τα μεγάλα μυστικά του κόσμου), τις εμπειρίες τους και τις ψυχεδελικές εμπνεύσεις που απέκτησαν στη ζούγκλα του Αμαζονίου υπό την επήρεια αυτών των «ερών φυτών».

Επικεντρώθηκαν στο στοιχείο –και στον ρυθμό– της αλλαγής που φαίνεται να διέπει το Σύμπαν, αλλά και στις χωροχρονικές συμπτώσεις. Πρόκειται για μεγάλη ιστορία, αλλά, με δυο λόγια: Ήταν πεπεισμένοι ότι το αρχαίο κινεζικό χρονολόγιο, το *I-Tσινγκ*, ή «Βιβλίο των Άλλαγών», σ' αλήθεια «δουλεύει» (όπως το έχουν διαπιστώσει και πολλοί άλλοι), επειδή ήταν μια μαθηματικά κωδικοποιημένη φόρμα του «χρονικού κυματικού συστήματος» που εξηγεί τις αλλαγές στο Σύμπαν. Το *I-Tσινγκ* αποτελείται από 64 συνδυασμούς εξάγραμμων σχημάτων (από ολόκληρες και διακεκομένες παύλες), που οριούνται με το αριθμητικό σύστημα των Μάγιας (με τις παύλες και τις τελείες). Ένας άλλος ερευνητής, ο Martin Schonberger, το 1973 ανακάλυψε την ακριβή συντοιχία ανάμεσα στα 64 εξάγραμμα του *I-Tσινγκ* και τα 64 τριπλά νουκλεοτίδια του DNA – την ίδια εποχή που τα δύο αδέλφια ανέπιπσαν νευροχρημάτικές θεωρίες για να εξηγήσουν πώς λειτουργούσε το κημικό σύστημα με το οποίο απέκτησαν πρόσβαση σε γνώσεις που ήταν αποθηκευμένες στο DNA τους. Τέλος πάντων, τελικά ανακάλυψαν ένα πολύπλοκο φρακταλικό κύμα, του οποίου το κάθε επίπεδο είναι 64 φορές μεγαλύτερο από το κατώτερό του, συνολικά 26 επίπεδα, το οποίο κύμα περιγράφει όψη γα κάθε αλλαγή στο Σύμπαν, από υποστοιχικές διάρκειες συμβάντων μέχρι γιγα-μεγέθη συμπαντικού χρόνου... Είναι μια πολύπλοκη ιστορία όλα συνάντησαν στην ανέλυση της στανότερα και τα κατώτερα σημεία της Ιστορίας του κόσμου, σε ένα εκτεταμένο διάγραμμα κυματομορ-

φών, στακάλυψαν ότι το τέλος του κύματος, όταν όλα τα υπο-κύματα θα κορυφωθούν μαζί, θα συμβεί στην χρονολογία 2012! Όταν το ανακάλυψαν αυτό, δεν ήξεραν απολύτως τίποτε για το πηρολόγιο των Μάγιας και τα συναφή. Μελέτησαν αυτό το συμπέρασμά τους (δημιουργώντας και κάποιες μαθηματικές εξισώσεις και συναρτήσεις, με εκπληκτικές εφαρμογές στην παρακολούθηση του Χρόνου και του μαθηματικού ρυθμού των αλλαγών) και κατέληξαν στο ότι ο ρυθμός των αλλαγών στον κόσμο θα συντηθεί τόσο πολύ, που καρία περιατέρω αλλαγή δεν θα μπορεί να γίνει ή δεν θα μπορεί η συνείδηση να την παρακολουθήσει, έτσι ώστε τελικά ο Χρόνος θα έρθει σε ένα τέλος το 2012...

Όλα αυτά και πολλά άλλα, μαζί με τα σχετικά με την Αγαθασκα που αυτοί έφεραν στο φως της δημοσιότητας, τα συμπεριέλαβαν σε ένα θρυλικό πλέον βιβλίο με τίτλο *The Invisible Landscape* (Το Αόρατο Τοπίο, 1975). Το βιβλίο αυτό προκάλεσε μεγάλη αίσθηση στους ερευνητικούς κύκλους και θεωρείται σταθμός για πολλά ζητήματα, αλλά πάνω απ' όλα, για το ζήτημα του 2012. Μεταξύ άλλων,

κλους ειδικών, από το οποίο εξαναγκάστηκαν πολλοί ιστορικοί και αρχαιολόγοι που ειδικεύονται στη μελέτη των πολυπλοκών των Μάγιας, να αποδεχθούν την ύπαρξη όλων συνών των μυστηρίων και να καταθέσουν πολύ περισσότερες λεπτομέρειες απ' αυτές που μέχρι τότε ήταν γνωστές, με αποτέλεσμα να ξέρουμε σήμερα ακόμη και π.χ. την ιστορία με τις αποκωδικοποιήσεις του Forstemann, και πολλά άλλα.

Παρ' όλα αυτά, σε γενικές γραμμές, πρέπει να ορολογήσουμε ότι –στην αληθινή βάση της, και χωρίς τις συνοσχέσεις προσθέσεις των διαφόρων επιπλέοντων– είναι η πιο ευσταθής και αληθιφανής συντελεολογία από όλες οι έχουμε παρακολουθήσει ως τώρα, και, μάλιστα, έχει πολύ περισσότερες προεκτάσεις από αυτές που φαίνονται...

ο σημειολογικός συνδυασμός που κατέδειξαν: εξάγραμμα του 1-Τοινγκ – γραμμική αριθμολογία των Μάγιας – αλλαγές – χρονικά κύματα – 2012 – συνέδοση – DNA, ενέπινευσαν κάποιους ερευνητές που συνέχισαν τη μελέτη σε άλλα επίπεδα. Έτσι, το 1987, ο ερευνητής και συγγραφέας Jose Arguelles, κατάφερε να δημοσιεύσει ένα βιβλίο με τον τίτλο *The Mayan Factor* (Ο Παράγοντας των Μάγιας) στο οποίο για πρώτη φορά συνακονώνεται ευρύτατα η ιστορία με το ημερολόγιο των Μάγιας που τελειώνει το 2012 και με το συναμένοντο τέλος του κόσμου, κλπ, απ' όπου και έγινε δημοφιλές και το ζήτημα ξεκίνησε την πορεία του για τη δημιουργία της νεομυθολογίας. Στο μεταξύ, οι McKenna ενημερώθηκαν για τη «σύμπτωση» της θεωρίας τους με το 2012 των Μάγιας, και το 1993 έβγαλαν μια νέα έκδοση του Αόρατου Τοπίου, στην οποία συμπεριέλαβαν και τους Μάγιας, με ένα ακόμη πιο εκλεπτυσμένο «Timewave» (Χρονοκύμα, ή «Timewave Zero», όπως ονομάζουν το μαθηματικό μοντέλο τους). Τελικά, το μοντέλο τους δέχθηκε εποικοδομητική κριτική από τον μαθηματικό T. Watkins, εξετάστηκε από επιτροπές ειδικών, κι έπειτα ελέγχθηκε και διορθώθηκε από τον γνωστό πυρηνικό φυσικό John Sheliak, έτσι ώστε το Timewave ταίριασε στη ροή της Ιστορίας ακόμη καλύτερα... Επίσης, πρόσφατα σανακαλύψθηκε ότι οι σαράντοι των Μάγιας χρονιμοποιούσαν τα ίδια ψυχεδελικά μανιτάρια με τα οποία πειραματίστηκαν οι McKenna...

Λοιπόν, μέσω του *Invisible Landscape* του Terence McKenna και –κατ' επέκταση– βασικά του *Mayan Factor* του Jose Arguelles, (και, λίγο αργότερα, μέσω του γνωστού «Κάδικα της Βίβλου» –*The Bible Code*– όπου κάποιος παρουσίασε την υποθέμενη σανακάλυψη ενός αρχαίου μυστικού κώδικα μέσα στη Βίβλο, που μιλάει επίσης για άλλα αυτά, και βάζει στην υπόθεση και έναν κομπίτη που θα χτυπήσει τη Γη το 2012), εκθετικά ξεσηκώθηκε η νεομυθολογία που όλοι λίγο-πολύ ξέρουμε, με σημέρτρες παραλλαγές, από τελείως λογικές μέχρι τελείως εξωφρενικές, από εμπνευσμένους αλλά και παρανοϊκούς και επιπλέοντους όλων των ειδών, όπως συμβαίνει πάντοτε με τέτοια πράγματα. Το αποτέλεσμα ήταν και είναι ένας κυκεώνας από συνοπίσεις και απάτες, σανακρίβειες, παρεξηγήσεις και λάθη, αναμιγνύενα με αλήθειες, αληθινά μυστήρια και αληθινές παράξενες ιστορίες.

Το θευτικό της όλης ιστορίας είναι ότι, με τη φασαρία που δημιουργήθηκε, προκλήθηκε μεγάλο ενδιαφέρον σε συγκεκριμένους κύ-

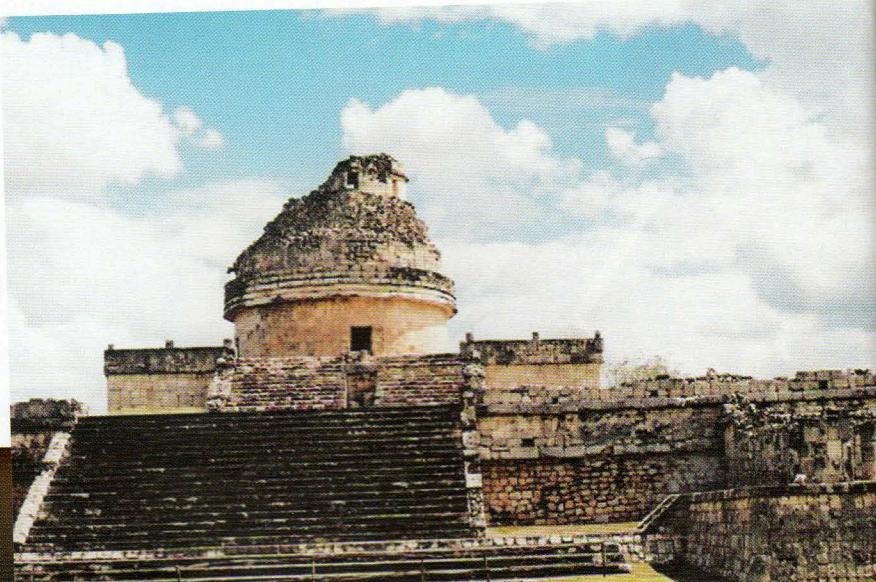
Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΣΥΝΤΟΝΙΖΕΤΑΙ ΜΕ ΤΗ ΝΕΟΜΥΘΟΛΟΓΙΑ

Σήμερα υπάρχουν πάνω από 3.000 sites στο Internet που καταθέτουν ισάριθμα σενάρια και μελέτες για το 2012, και εκατοντάδες βιβλία πάσοις φύσεως και πρόθεσης σχετικά με το ζήτημα (ενώ σταφορές γίνονται ήδη σε κιλιάδες βιβλία και μελέτες).

Μεγάλο ενδιαφέρον μού προκαλεί το γεγονός ότι όλα τα σενάρια, με τον έναν ή με τον άλλον τρόπο, έχουν αρχίσει σιγά σιγά να εισέρχονται στην πραγματικότητα.

Οι πετρελαιοπαραγωγοί της Σαουδικής Αραβίας, πρόσφατα σανακοίνωσαν ότι η παραγωγή πετρελαίου των κοιτασμάτων τους πρόκειται να έρθει σε μια κορύφωση το 2012! (Αντίστοιχη ίσως της κορύφωσης του κύματος στο μοντέλο των McKenna.) Το κοίτασμα της Σαουδικής Αραβίας είναι το τελευταίο σημαντικό απόθεμα πετρελαίου της Γης που δεν έχει αρχίσει μέχρι σήμερα να παρακράζει η παραγωγή του, σε συνίθεση με όλα τα άλλα. Και αυτό το τελευταίο «αινθρό» κοίτασμα, μόλις σανακοινώθηκε ότι θα φτάσει στο σημείο «Peak Oil», όπως ονομάζεται διεθνώς το φαινόμενο, και θα ξεκινήσει η παρακμή του, το 2012. Καταλαβαίνετε, ότι αυτή η δήλωση προδιαγράφει μια παγκόσμια πετρελαιική κρίση που θα ξεκινήσει το 2012... (Για περισσότερες πληροφορίες για το ζήτημα, ρίξτε μια ματιά στη διεύθυνση www.peakoil.net/ASPOstatrew/ASPO-Stat-Rev.html)

Οι ινδιάνοι Χόπι, φημισμένοι για την πίστη τους σε εξωγήνους και σε καταστροφολογίες (π.χ. βλέπε το Koyaanisqatsi), πρόσφατα άρχισαν να δηλώνουν ότι περιμένουν την επιστροφή των

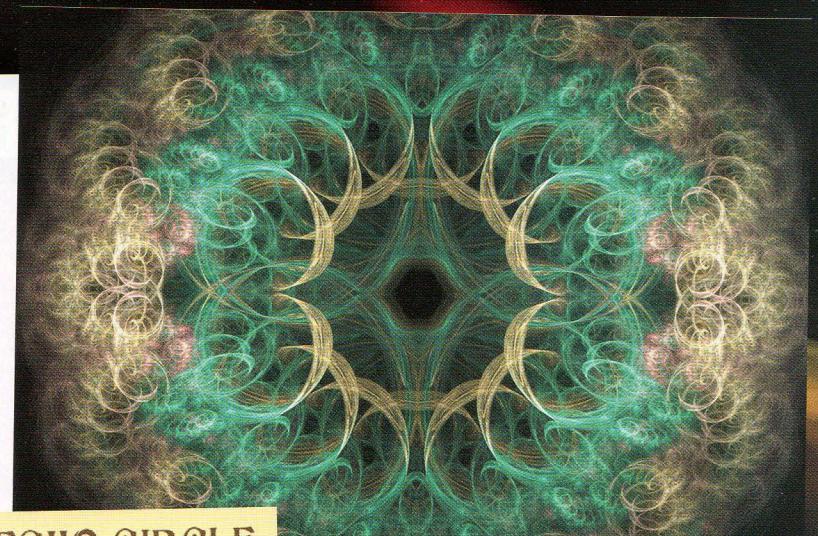
Κατσίνας (των εξωγήινων θεών τους) το 2012, οι οποίοι θα φέρουν το τέλος του κόσμου όπως τον ξέρουμε...

Νιώθοντας ανυπνοία προς το θρησκευτικό πμερολόγιο των Μάγιας και τη Συντέλειά του, οι Εβραίοι έχουν αρχίσει να διηλώνουν ότι το εβραϊκό πμερολόγιο τελειώνει το 2240 μ.Χ., ενώ αντίστοιχα οι Μουσουλμάνοι άρχισαν να διαδίδουν ότι το μουσουλμανικό πμερολόγιο τελειώνει το 2076 μ.Χ., και άρα δεν υπάρχει θέμα για το 2012, η Συντέλεια είναι δική τους υπόθεση... (Από την άλλη, οι Μάρτυρες του Ιεχωβά, που μονίμως αναβάλλουν τη χρονολογία της επερχόμενης Συντέλειάς τους, έχουν αρχίσει και υιοθετούν πλέον το 2012.)

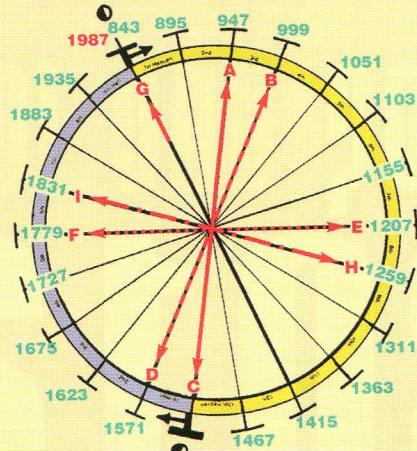
«Θα γίνει αναβάθμιση στο DNA μας», ανήγγειλε πρόσφατα η «Εξωγήινη Αποστολή στη Γη» εκφραζόμενη μέσω του channeling προφήτη της, Hunab Ku. «Το DNA των γήινων ανθρώπων θα αναπρογραμματιστεί από το κέντρο του Γαλαξία. Όλοι σας σε συτόν τον πλανήτη ήδη μεταλλάσσεστε. Κάποιοι είναι πιο συνειδητοί σε συτό απ' ό,τι άλλοι. Άλλα συμβαίνει σε όλους σας...»

Η μεγαλύτερη βρετανική εφημερίδα της Ινδίας, η *India Daily*, στις 26 Δεκεμβρίου του 2004 παρουσίασε πρωτοσέλιδο άρθρο σύμφωνα με το οποίο προσκυνήσεις που επιστρέφουν από τα μοναστήρια του Θιβέτ αναφέρουν συνεχώς πως αι Βουδιστές μοναχοί προβλέπουν ότι θα ξεκινήσει παγκόσμιος πυρπνικός πόλεμος το 2012, αλλά θα παρέμβουν θείκες δυνάμεις ή/και εξωγήινοι για να αποτρέψουν την τελική καταστροφή. Οι μοναχοί λένε ότι τελευταία αποκούν συνεχώς αυτήν την πληροφορία με ένα είδος remote viewing.

Η ίδια εφημερίδα της Ινδίας ταυτόχρονα με εφημερίδες της Κίνας, τον Οκτώβριο και τον Νοέμβριο του 2004 είχαν ανακοινώσει συγκλονιστικές αποκαλύψεις με τον κοινό τίτλο: «Η Ινδία και η Κίνα προετοιμάζονται για μαζική προσεδάφιση UFO στα Ιμαλάια το 2012». Οι ίδιες εφημερίδες Ινδίας και Κίνας, τον Ιανουάριο του

MAYAN ECHO CIRCLE

There are 13 HEAVENS and 9 HELLs.
Each period is 52 years.

2005, συνή τη φορά ταυτόχρονα με εφημερίδες της Ρωσίας, ανακοίνωσαν με μεγάλους τίτλους ότι «Ρώσοι επιστήμονες τώρα επιβεβιώνουν τη Θεωρία της Πλανητικής Σιροφορμής και προβλέπουν ότι περισσότερα Τσουνάμι έρχονται, με κορύφωση των κυμάτων το 2012...» (πάλι η κορύφωση των κυμάτων!). Σύμφωνα με τους Ρώσους επιστήμονες, ο αριθμός των σεισμών στη Γη έχει συχνθεί εκθευτικά κατά τα τελευταία χρόνια, ένα φαινόμενο που δεν έχει ξαναγίνει στη σύγχρονη στηράπινη Ιστορία.

Κι επειτα από λίγο, βγαίνει η γνωστή ρωσική εφημερίδα *Pravda* και ανακοινώνει ότι οι Ρώσοι επιστήμονες προβλέπουν κατακλυσμικούς σεισμούς στη Γουινέα, στο Καμερούν, στη Νιγηρία και

στο Γκαμπόν, αλλά και στις Ισημερινές χώρες της Νότιας Αμερικής, μέχρι το 2012! Επίσης, ότι μεγάλο κίνδυνο διατρέχουν τα μέρη κοντά και νοτίως του Ισημερινού καθώς και τα νησιά που βρίσκονται στον Ισημερινό ή κοντά σε αυτόν. Και, τέλος, ότι μεγάλοι θαλάσσιοι σεισμοί, γύρω στο 2012, θα καλύψουν με κύματα ολόκληρη τη νότια Κολομβία, το Εκουαδόρ και το βόρειο μέρος του

Περού, λέει ο Dr. Evgeny Dolginov, διευθυντής του εθνικού ινστιτούτου γεωλογικών επιστημών της Ρωσίας...

Δεν συνεχίζω τα δείγματα συντονισμού της πραγματικότητας με τη νεομυθολογία, αν και έχω εκαποντάδες τέτοιες ειδήσεις στις σημειώσεις μου, διότι ο χώρος δεν επαρκεί και ήδη τον έχω καταχραστεί.

Προσωπικά, δεν έχω κανένα αληθινό στοιχείο για να πιστέψω σε ένα Τέλος του Κόσμου, και μάλιστα διαφημισμένο. Μπορώ να πιστέψω, όμως, σε ένα -γιατί όχι; προδιαγεγραμμένο- τέλος του Χρόνου. Όσο για το σενάριο με την πολυ-αναμενόμενη τελική άφιξη εξωγήινων (κάθε είδους) στον πλανήτη μας το 2012, προσωπικά δεν ισχεί πολύ καθόλου απίθανο, ανυθέτως μάλιστα. Δεν ξέρω πώς θα μοιάζουν και ποιες θα είναι οι προθέσεις τους, ξέρω μόνο ότι «τα άστρα θα είναι στη σωστή τους θέση» για να επιστρέψουν πάλι εδώ από το γαλαξιακό μονοπάτι από το οποίο ίσως ήρθαν κάποιες στο πολύ μακρινό παρελθόν...

Τελικά, όπως και να το δει κανείς, πρέπει να παραδεχθεί ότι τα πάντα είναι θέμα χρόνου...

